

PORANNA

ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW

Nr. 8539

Lwów, niedziela 24 czerwca 1928

Rok XIX

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Reaktor naczelny: JERZY KONARSKI.

Zamknięcie sesji Sejmu i Senatu.

Mord w Skupczynie belgradzkiej był z góry uplanowany? - Sądowy epilog krwawej tragedji dwojga narzeczonych na Zamarstynowie podczas świąt Bożego Narodzenia.

Węgierską majową bryndzę poleca Fa „Zakopane“ Moor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24. - Leona Sapišy 25.

AUDJENCJE.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. czerwca (ps.) P. Prezydent Rzpltej przyjął w dniu dzisiejszym wiceamin. spraw zagr. Wysockiego, oraz min. Miedzińskiego.

NOWY PREZES PKO.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. czerwca. (ps.) P. Prezydent Rzpltej podpisał nominację dra Henryka Grubera na prezesa PKO., dra J. Łazowskiego wiceprezesa Powszechnego Zakładu Wzajemnych ubezpieczeń na stanowisko naczelnego dyrektora Państwowego Urzędu Ubezpieczeń.

TECHNICZY LWOWSCY W PARYŻU.

Paryż, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Wycieczka profesorów i studentów politechniki lwowskiej przybyła do Paryża i była przyjęta dzisiaj w ratuszu. Wycieczkę oprowadzono po głównych zakładach i przedsiębiorstwach miejskich.

POSEŁ WIEDŃSKI STANÓW ZJ. W POLSCE.

Kraków, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Dzisiaj przybył do Krakowa samochodem poseł Stanów Zjedn. w Wiedniu Washburn z małżonką. P. Washburn odwiedził kościół Mariacki, Muzeum Czartoryskich, Muzeum Narodowe i Wawel.

AGITACJA BOLSZEWICKA W ARMJI LITEWSKIEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. czerwca. (st.) Onegdaj w Olicie na pograniczu litewskiemu aresztowano jaczekę, prowadzącą agitację komunistyczną wśród wojska litewskiego. Aresztowanych zostało ogółem 20 osób. Stojący na czele jaczekki Lewkowicz (pseudonim „Czarny“) zbiegł i ukrył się.

TRAGICZNA DOŁA WYKOLEJENCA.

(Do artykułu na str. 8-mej).

Litwini winni dostać wyręzią nauczkę

że ich dzikie fanta j; muszą się raz skończyć.

DZIWNY ZBIEG PROWOKACJI LITEWSKICH Z AKCJĄ NIEMIEC I ROSJI

Paryż, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Ostatnio oświadczenie Waldemara na zeździe Szaulisów w sprawie Wilna, wywołało w tuł. prasie obszerny komentarze. „Temps“ zaznacza, że mowa wskazuje, że Waldemaras trwa na stanowisku opozycyjnem, stając się poważną groźbą dla pokoju. Wobec tego sprawa zatargu polsko-litewskiego winna być we wzięciu

rozpatrzoną pod warunkami, które powinny ostatecznie dać rządowi kołwieskiemu do zrozumienia, że nie wolno mu będzie mieć spokoju europejskiego dla zaspokojenia wygórowanych ambicji. — „L'Oeuvre“ zaznacza, że mowa Waldemara stanowi jawnie naruszenie przyjętych w Genewie zobowiązań. — „Le Avenir“ podkreśla dziwny zbieg warjackich prowokacji

Waldemaras z polakoherczą kampanją Niemiec i Rosji.

Warszawa, 22. czerwca. (Tel. G. P.) W poniedziałek 25. bm. udaje się do Kowna celem wzięcia udziału w pracach komisji bezpieczeństwa i odszkodowania delegacja polska, złożona z pp. Hołówki jako przewodniczącego, prof. Małkowskiego, p. Penkowskiego, ppulk. sztabu gen. Myszkowskiego, kap. sztabu gen. Przybylskiego oraz naczelnika Jakubowskiego i dra Nowalka, delegowanych przez MS Wojsk. i Min. skarbu.

KONTROLOR SKARBOWY ŁAPOWNIKIEM.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. czerwca. (st.) W Sosnowcu wykryto wielką afere w implektoracie kontroli skarbowej. Aresztowany został Bron. Skrzeczyński, inspektor z ramienia Izby skarbowej w Kielcach. Należała do niego kontrola wszystkich składów wódek i wyrobów tytoniowych. Skrzeczyński nie załatwiał żadnej sprawy bez łapówki. Wszyscy przedsiębiorcy musieli mu o płacać haracz, aby uchronić się od szykan. Przy rewizji w jego mieszkaniu znaleziono wielkie zapasy wódki, oraz wiele materiału obciążającego.

W elkie

Przedsiębiorstwo fabryczne

poszukuje do natychmiastowego wynajęcia obiektu fabrycznego w pobliżu Dworca Głównego nadającego się na pomieszczenie ubikacji maszynowych i magazynowych.

Spieszne oferty pod „Natychmiast“ do „Nowej Reklamy“
LWÓW, ul. Batorego 26.

Sprawa gimn. ruskiego w Stanisławowie w świetle uchwały sejmowej.

SEJM POSZEDŁ ZA DALEKO W SWYCH TOLERANCYJNYCH METODACH. — NAWET JEŚLI ZAJŚCIE PRZEDSTAWIA SIĘ ŁAGODNIEJ, NIŻ JE PIERWOTNIE OPISANO, NIE NALEŻAŁO Z FORUM PARLAMENTARNEGO NIWECZYĆ ZARZĄDZENIA AUTORYTETU WŁADZY SZKOLNEJ.

Lwów, 23 czerwca.

Głośna sprawa gimnazjum ruskiego w Stanisławowie znalazła przed kilku dniami swój epilog. Przypomnijmy jej przebieg. Młodzież wyższych klas tego gimnazjum solidarnie uchyliła się od udziału w publicznych uroczystościach 3 Maja. Dyrekcja zakładu, uważając ten postępek za niedopuszczalną demonstrację polityczną, chwyciła się najostrożniejszych środków dyscyplinarnych, mianowicie rozwiązała wyższe klasy, a następnie uzyskała zatwierdzenie swego zarządzenia u wyższych władz szkolnych.

Odtąd rozpoczyna się ze strony ruskiej kontrakcja. Z jednej strony rozwija się ona na gruncie lokalnym, z drugiej na terenie sejmowym i tu urasta do rozmiarów sprawy zasadniczej, sprawy — jak ją określa „Dilo” — będącej „pars pro toto” szkolnictwa w Polsce. W Stanisławowie rozpoczynają zabiegi koła rodzicielskie, z ich ramienia jedzie delegacja do Kuratorjum i tu przedkłada jakąś deklarację, mającą dać władzom szkolnym zadośćuczynienie i wyjednać cofnięcie zarządzenia, połączonego dla młodzieży ze stratą roku. Zabiegi te — z przyczyn nieznanych nam — rezultatu nie odniosły.

W Sejmie rozwijają żywą działalność posłowie ruscy i rychło zdobywają sojuszników w szeregach naszej lewicy. Wreszcie przed paru dniami wbrew zastrzeżeniom Bezp. Bloku i delegata Rządu (którego argumenty — nawiasem mówiąc — wypadły dość niejasno) — Sejm uchwalił wniosek, w zupełności desawuuujący stanowisko władz szkolnych: uczniowie mają być ponownie przyjęci bez składania egzaminów i bez utraty roku.

Nie znając aktów sprawy, nie zamierzamy zgola przesądzać, czy dyrekcja zakładu postąpiła słusznie czy błędnie, czy rację miało Kuratorjum, odrzucając prób kompromisu. Wypada jednak stwierdzić, że pewne momenty, przez ruską prasę przytaczane, a z urzędowej strony wcale nie dementowane, rzucają nieco łagodniejsze światło na wagę przekroczenia. I tak prasa ta podnosi, że uczniowie ruskiego gimnazjum w Stanisławowie przy sposobności udziału w poprzednim święcie państwowym, byli źle potraktowani przez publiczność i przeszli z tego powodu przez dotkliwe upokorzenie. Licząc się z tem, dyrekcja gimnazjum miała się zwrócić do komitetu, zarządzającego obchód 3 Maja, z propozycją, aby uwzględniając nastroje i żywą pamięć przykrego epizodu — zrezygnowano z udziału młodzieży ruskiej w obchodzie. Przedstawienia te jednak nie odniosły skutku. A młodzież — lękając się nowych upokorzeń — dlatego samowolnie nie wzięła udziału w obchodzie, wzgl. w defiladzie.

Czy i o ile to wszystko jest prawdą nie mogliśmy stwierdzić. Dlatego nie

kwalifikujemy ani winy, ani kary. Natomiast musimy podkreślić, że skutkiem uchwały sejmowej wytworzyła się sytuacja pod każdym względem fatalna.

Jeśli uchwała ta pozostanie na papierze — Sejmowi laurów nie przyniesie. Jeśli zostanie wykonana — aby zrozumieć skutki, trzeba wzięć się w przyszłe położenie dyrekcji gimnazjum i — triumfujących uczniów. Jaka w tych warunkach pozostanie dyscyplina, jakim autorytet władz szkolnych, to łatwo przewidzieć.

W tym wypadku Sejm poszedł stanowczo za daleko. Jego ingerencja w zakres wykonawczy była zbyt głęboka i — co gorzej — nastąpiła w dziedzi-

nie jak najmniej pożądanej. Od takiej uchwały krok tylko, a będziemy mieć wnioski, interpelacje i żądanie uwolnienia kłóregokolwiek szeregowca, cieszącego się poparciem poselskiem, a skazanego na areszt koszarowy.

Bez względu na to, kto miał słuszność, z drobnego epizodu w prowincjonalnym mieście powstała afera o charakterze wybitnie niezdrówym, kompromitującym i szkodliwym dla całokształtu stosunków w szkolnictwie, szczególnie mniejszościowym. Sprawa ta jest przytem zupełnie niepotrzebna, bo — naszym zdaniem — była przy większej dozie zręczności do uniknięcia.

Mędzynar. kongres pokoju w Warszawie

DELEGACI OBCY PRZYBYWAJĄ JUŻ DO STOLICY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. czerwca. (ps.) Przygotowania do międzynarodowego kongresu pokoju, zwołanego do Warszawy od 25-29 czerwca zostały już ukończone. W kongresie weźmie udział 300 delegatów stowarzyszeń pokojowych z zagranicy, z tego 120 Niemców delegatów niemieckich organizacji pokojowych. Część delegatów przy-

była już do Warszawy. Jutro rozpoczynają się narady komisji przygotowawczych. Otwarcie kongresu nastąpi w poniedziałek, 26. Otwarcia dokona b. poseł Thugutt, prezes polskiego Stow. pokoju, poczem przemówienie wygłosi min. spraw zagran. Zaleski.

Powrót eskadry pułk. Rayskiego z Turcji

WKROTCE POWRÓCI TEŻ ESKADRA PUŁK. PERINIEGO Z REIMS.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. czerwca. (st.) Nocą dzisiejszej na lotnisku w Dęblinie przy silnym oświetleniu reflektorami nastąpiło lądowanie eskadry pułk. Rayskiego, powracającej z Turcji, skąd dziś rano wylądowała. Dziś lub jutro powróci do

stolicy druga eskadra, złożona z trzech samolotów wojskowych, które wyruszyły niedawno do Reims, aby wziąć udział w t. zw. locie gwiazdiastym. Eskadra ta odleciała pod wodzą pułk. Periniego, jednego z najstarszych pilotów polskich.

Ostateczne rozbitcie rokowań

O STWORZENIE NOWEGO RZĄDU RZESZY.

Berlin, 22. czerwca. (Tel. G. P.). Rokowania o utworzenie nowego rządu Rzeszy na podstawie wielkiej koalicji rozbiły się dziś znowu w południe — jak przy-

puszcza „Berl. Tageblatt” — tym razem ostatecznie, z powodu nieprzejednanego stanowiska niem. partji ludowej.

Siódma część ludności Niemiec pod bronią

POWAŻNY DZIENNIK PARYSKI DEMASKUJE „PACYFIZM” NIEMIECKI.

Paryż, 22. czerwca. (Tel. G. P.). Wielkie wrażenie wywołał w prasie i w kołach politycznych ogłoszony w „Journal des Debats” artykuł o rzekomem rozbrojeniu Niemiec i obecnym stanie militarystyki niemieckiego. Autor wylicza szereg orga-

nizacji wojskowych, gromadzących ogółem 4 miliony ludzi, co razem z oficjalną Reichswehrą, marynarką wojenną i uzbrojoną policją stanowi siódmą część ludności męskiej.

NIEMCY FAŁSZUJĄ 100-ZŁOTÓWKI.

Katowice, 22. czerwca. (Tel. G. P.) W Królewskiej Hucie i Chorzowie pojawiły się fałszywe banknoty 100-złotowe. Istnieje podejrzenie, iż banknoty te fabrykowane są w jednym z niemieckich zakładów gratycznych na Śląsku niemieckim.

LINDBERGH PRZYBYWA DO EUROPY.

Nowy Jork, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Słynny lotnik amerykański pułk. Lindbergh i 25 obywateli amerykańskich odjechało do Europy, w celu przestudowania programu komunikacji powietrznej między Ameryką a Europą.

Wakacyjna Sprzedaż

ze znacznym opustem
Prawdziwa „Trenchcoat”
płaszczki i kurki, odenowe,
skórzane, impregnowane,
i gumowe dla Pań i Panów
oraz mnóstwo nowości
ocleca

AMERICAN HOUSE

Lwów, Kopernika 5

Telefon 44 78.

ZAKŁADY CHORZOWSKIE PRZED TRYBUNAŁEM HASKIM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. czerwca. (ps.) Sprawa chorzowska, która toczy się znow przed trybunałem w Hadze, spowodowana była tem, że na podstawie rozjemstwa z 11. listopada 1918 i apartego na nim ustawodawstwa polskiego, rząd polski uznał sprzedaż zakładów chorzowskich, dokonaną przez rząd niemiecki po tej dacie za nieważną i przejął te zakłady na rzecz skarbu polskiego, jako legalnego sukcesora skarbu niemieckiego.

W poprzedniej rozprawie przed trybunałem haskim ustalono, że państwa, które w swoim czasie nabyły zakłady chorzowskie od rządu niemieckiego, mają jednakże prawo do odszkodowań. Ta kwestja odszkodowań jest obecnie przedmiotem rozpraw chorzowskich.

KONSULAT ANGIELSKI W BORYSŁAWIU ZAMKNIĘTY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 22. czerwca. (ps.) Wicekonsulat angielski w Borysławiu, został czasowo zamknięty. Funkcje wicekonsula kompetentnego dla okręgu miasta Borysławia i starostwa drohobyckiego pełni wicekonsul angielski we Lwowie.

RAID SAMOCHODOWY AUTOMOBILOWEGO KLUBU POLSKIEGO

Krynica, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Dzień dzisiejszy trzeciego międzynarodowego raidu Automobilowego Klubu Polskiego poświęcony był całkowicie wycieczce uczestników. Etapy dotychczasowego raidu (pięć) były poświęcone całkowicie wpróbowaniu wytrzymałości samochodów.

LITEWSKIE OBOZY PRZYSPOSOBIENIA WOJSKOWEGO.

Kowno, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Lit. ministerjum obrony kraj. postanowiło w rejonie granicy polskiej zorganizować 4 do 5 obozów przysposobienia wojskowego. W rejonie Malacz założony zostanie obóz studentów uniwersytetu kowieńskiego, który tworzą t. zw. bataljon penderaki. Niezależnie od tego założony zostanie obóz przysposobienia wojsk. kobiet.

Dr. Józef Liebeskind
Marienbad Dom
Hunnarja

Zamknięcie sesji Sejmu i Senatu.

Senat uchwalił budżet w brzmieniu przyjętem przez Sejm.

OBŁUDNE ŻALE SENATORA NIEMIECKIEGO ZNALAZŁY DOSADNĄ I TRAFNĄ ODPRAWĘ. — ZNAMIENNE PRZEMÓWIENIA SEN. LUBOMIRSKIEGO I ROMANA. — WEZWANO RZĄD DO PRZEDŁOŻENIA PROJEKTU USTAWY O UNIW. UKRAIŃSKIM. — UCHWALENIE REZOLUCJI PPS. SKIEROWANEJ PRZECIW NAUCE RELIGJI W SZKOŁACH.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 22. czerw. (ps) Z dniem krótszym zamknięte zostały obie sesje zwyczajne Sejmu i Senatu. Tuż po zamknięciu posiedzenia Senatu Marsz. Szymański otrzymał pismo Marsz. Piłsudskiego, komunikujące o zamknięciu sesji senackiej. Pismo to opiewa:

Do P. Marszałka Senatu Rzpłitej w Warszawie. Mam zaszczyt przestać P. Marszałkowi zarządzenie P. Prezydenta Rzpłitej z dnia 22. czerwca 1928 r. w sprawie zamknięcia sesji zwyczajnej i budżetowej Senatu. Prezes Rady Min. J. Piłsudski. — Do pisma tego załączane było zarządzenie Prezydenta Rzpłitej w sprawie zamknięcia sesji zwyczajnej i budżetowej Senatu. Tekst zarządzenia jest następujący: Na podstawie art. 37 Konstytucji zamykam z dniem dzisiejszym sesję zwyczajną i budżetową Senatu. Warszawa, 22. czerwca 1928 r. Prezydent Rzpłitej I. Mościcki. Prezes Rady Min. J. Piłsudski.

Identyczne niemal pismo wpłynęło na ręce Marsz. Sejmu Daszyńskiego z tą tylko różnicą, że powołany jest w pismie do Marszałka Sejmu art. 25 Konstytucji, zamykający sesję zwyczajną i budżetową Sejmu. Pismo to jest podpisane przez Prezydenta Rzeczypospolitej i kontrasygnowane przez Prasniera Piłsudskiego.

Ostatnie posiedzenie budżetowe Senatu.

Warszawa, 22. czerwca. (ps) Sejm i Senat zakończyli dziś swoje obrady po załatwieniu swego zadania, tj. po uchwaleniu budżetu. Senat uchwalił budżet w redakcji sejmowej, nie zmieniając ani jednej pozycji, mimo, że okazał w tym kierunku wiele ochoty.

Na dzisiejszym posiedzeniu Senatu przemawiał przedstawiciel mniejszości narodowej sen. Handl, który w ustatkowanym przemówieniu, obliczonym na efekt u Berlina i prasy zagranicznej skarżył się na rzekomy ucisk mniejszości niemieckiej na Górnym Śląsku. Przemówienie jego spotkało się z protestem senatorów polskich, którzy mu przypomnieli historję dzieci polskich we Wzręku.

Zwrócić należy uwagę na przemówienie sen. Lubomirskiego, który poruszył dziedziczone spraw zagran. Minister spraw zagran. znakomicie odzwierciedlił obraz udziału Polski w organizowaniu pokoju. Dotąd odbywały się liczne kongresy i zawierano traktaty, ale rozbrojenie duchowe postępowało powoli. Słusznie postępuje min. Zaleski, który ujął konkretnie udział Polski w pracach nad pokojem. Z zadowoleniem stwierdzamy oparcie pokojowej polityki naszego państwa na realnych zasadach współpracy ekonomicznej z innymi narodami. Polska może już dzisłaj brać udział w przyspieszeniu rekonstrukcji gospodarczej świata. Mowa zwrócił uwagę na łączność, jaka istnieje między polityką zagraniczną a polityką gospodarczą. Dlatego pożądana jest bliższa współ-

praca Min. Przem. i Handlu i Skarbu z Min. spraw zagran. Następnie mowa omawia stosunki polsko-litewskie, wykazując naszą pokojowość, oraz stosunki polsko-niemieckie.

Ostatnie oświadczenie min. Zaleskiego stwierdza ponownie niebezpieczeństwo dla pokoju, wynikające z różnych zamiarów co do rewizji granic Polski. Takie ujmowanie sprawy przez p. ministra jest dla nas rękomią, że przy najdalej posuniętej naszej pokojowości mogą zaistnieć zagrożenia polityczne, których rząd nasz nawet do dyskusji nie przyjmie, znając opinie publiczną.

Również ciekawe, interesujące i zajmujące przemówienie wygłosił senator z B. B. wojewoda Roman. Oddał on hold zasługom Marsz. Piłsudskiego, zaznaczając, że w chwili dla naszego państwa i Ojczyzny najtrudniejszych mieliśmy wielkiego Meza, Wodza narodn, który od wielu już lat wpatrzony jest w jedną tylko ideę: Polski przysześć, Polski mocarstwowej, gospodarzo silnej. Jeśli okażemy mu w tem pomoc, jeżeli ta dążność będzie należycie zrozumiana przez parla-

ment, to zapisze się on chlubnie w dziejach parlamentaryzmu polskiego. — Te ustępy przemówienia były nagrodzone hucznymi oklaskami senatorów. Mowa poruszył zagadnienia konstytucyjne, wskazując konieczność pewnych zmian Konstytucji. Jednakże nikt się nie zgodził na zmiany, jak proponował onegdaj w Senacie sen. Głębicki. Omówił również sprawę mniejszości narodowych w Polsce oświadczając, że Polska chce dać możność rozwoju życia kulturalnego i gospodarczego tych mniejszości, ale nie dopuści do tego, ażeby wrogowie naszej państwowości na ziemi polskiej tworzyli dla swych wrogich zamiarów teren agitacji.

Na tem dyskusja została wyczerpana i przystąpiono do głosowania. Preliminarz budżetowy, jak i ustawę skarbową przyjęto bez zmian. Senatorowie socjaliści i endecy, podobnie jak to uczynili ich towarzysze w Sejmie, w ostatnim głosowaniu

opuszcili salę posiedzeń.

Pozatem uchwalono rezolucje do budżetu, z których jedna wzywa rząd do przed-

Koszule męskie JAN RIEDL
Krawaty Akademska 2.

łożenia projektu ustawy o Uniwersytecie ukr., dalsza rezolucja wzywa rząd do stworzenia cywilnego podsekretariatu stanu dla lotnictwa.

Uchwalono rezolucję sen. Szyskiego: „Senat ubolewa, że Sejm przez odrzucenie projektu ustaw podatkowych postawił pod znakiem zapytania podwyżkę poborów pracowników państwowych“, dalej rezolucję sen. Thułkiego wzywającą rząd do złożenia ustawy znoszącej ograniczenia dla wszystkich wyznań z czasów rządów zaborczych. Przyjęto rezolucję sen. Makowicza o wprowadzenie w życie zakładów wychowawczo-poprawczych i zakładów dla niepoprawnych.

Wreszcie odbyło się

głosowanie imienne

nad rezolucją sen. Kocyńskiego (F. P. S.) z wezwaniem rządu, aby zmógł obkólnik o nauce szkolnej religji katolickiej, a w szczególności postanowienia o przymusie uczęszczania nauczycieli w praktykach religijnych jako sprzecznych z Konstytucją (?) Rezolucję tę uchwalono 61 głosami przeciw 33. Zauważyć należy, że B. B. w tem głosowaniu podzielił się. Również nie zgodnie głosowali Ukraińcy. Następnie jeszcze załatwiono ustawę amnestyjną, do której nie wprowadzono żadnych zmian i uchwalono ją w brzmieniu przyjętem przez Sejm.

Zamach morderczy w Skupczynie był z góry uplanowany?

ZNAMIENNY ARTYKUŁ „JEDINSTVA“. — W CHORWACJI WYŁONIŁ SIĘ PRETENDENT DO TRONU. — GRUPA WŁOŚCIAŃSKO-DEMOKRATYCZNA ZBOJKOTUJE SKUPCZYNĘ.

Londyn, 22. czerwca. (Tel. G. P.) „Times“ podaje szczegóły, rzucające charakterystyczne światło na zajścia w Skupczynie. Na kilka tygodni przed zajęciami w Belgradzie ukazał się nowy dziennik „Jedinstwo“, który w niesłychanie ostry sposób atakował

epozycję chorwacką, pisząc m. i.: „Ze swiniami obchodzić się można tylko po swineku“. Na trzy dni przed tragedją belgradzką „Jedinstwo“ ogłosiło artykuł, w którym grożono dostojnie, że obu przywódców epozycjo Radicza i Pribicewicza należałoby zastrzelić.

Belgrad, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Według ostatniego biuletynu, stan zdrowia Sterana Radicza jest w dalszym ciągu zadowolający. Rząd zwrócił się do znanego chirurga wiedeńskiego Fingera z prośbą o przybycie do Belgradu i objęcie opieki nad Radiczem.

PRZEWIEZIENIE ZWŁOK OFIAR DO ZAGRZEBIA.

Belgrad, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Wczoraj trumny ze zwłokami Pawła Radicza i Bassariczka przewiezione zostały na dworzec. Za trumnami kroczyli członkowie rządu i wszyscy niemal posłowie. W żałobnym pochodzie wzięły udział kilkudziesięcne tłumy publiczności. Spokój nigdzie nie był zakłócony. Pociąg ze zwłokami odjechał do Zagrzebia.

PRETENDENT DO TRONU CHORWACKIEGO.

Wiedeń, 22. czerwca. (Tel. G. P.) „Wr. Allg. Ztg.“ donosi, że w Chorwacji pojawił się pretendent do tronu chorwackiego. Jest nim książę Kontromanicz. Ojciec jego odegrał na dworze carskim wielką rolę. Twierdzą, że strzały w skupczynie oddane zostały wtedy, gdy Paweł Radicz w mowie swej wspominał o księciu Kontromaniczn. Szczegół ten — jak twierdzi dziennik — nie został podany w oficjalnym sprawozdaniu z posiedzenia parlamentu.

Barykady na ulicach Zagrzebia

Belgrad, 22. czerwca. (Tel. G. P.) W Zagrzebiu trwają dalej manifestacje, w pewnym stopniu spowodowane przez zakaz używania broni palnej przez policję, co tłumaczono jako dowód słabości władz. Policję kilkakrotnie przyjmowano strzałami i próbowano budować barykady. Prócz dwóch zabitych po obu stronach, jest wielu rannych. Dokonano licznych aresztowań, głównie wśród komunistów. Wła-

dze wydały nakaz zamknięcia kawiarni, kin, teatrów i bram o godz. 19. Wszelkie zbiegowiska uliczne są również surowo wyhamowane.

Wiedeń, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Przed kawiarnią Corso zgromadził się około pięciotysięczny tłum, który wybił szyby i wyrzucił umeblowanie na ulicę, robiąc barykady. Policja otrzymała rozkaz strzelania. Oddano ogółem 10 satw. 3 osoby zostały zabite, a 50 jest rannych.

Radiczowcy uchwalają bojkot Skupczyny.

ZRYWAJĄ STOSUNKI Z OBECNYM RZĄDEM I ODRZUCAJĄ ODSZKODOWANIE DLA RODZIN OFIAR.

Belgrad, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Po dyskusji nad sytuacją, odbytej w porozumieniu z rannym Stefanem Radiczem, uchwalono rezolucję:

1. Grupa włościańsko-demokr. powstrzymuje się od udziału w pracach parlamentu, gdzie w legalnej walce o równość, sprawiedliwość i humanitarność przelana została krew kolegów i przyjaciół, dopóki nie będzie udzie-

lone zadośćuczynienie i dopóki nie będą dane gwarancje niezbede dla uzyskania całkowitego równoprawnienia.

2. Grupa nie będzie utrzymywała z rządem obecnym żadnych stosunków, odrzucając równocześnie wszelkie materialne odszkodowanie za życie kolegów.

Na pomoc Amundsenowi i Nobile'mu.

CAŁA NORWEGJA Z NIEPOKOJEM OCZEKUJE NA WIEŚĆ O SWYM SLYNNYM RODAKU. — KOMUNIKACJA RADJOWA Z NOBILEM UTRZYMANA. — WYPRAWA NA SANIACH WYRUSZY NA POMOC GRUPIE MARIANO.

Oslo, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Panuje tu wielkie zaniepokojenie losami Amundsena. Parowiec norweski „Sars” otrzymał rozkaz udania się na wody między wyspą Niedzwiedzia a Spitzbergiem i Norwegją, a stamtąd dalej w kierunku wschodnim celem odszukania francuskiego hydroplanu „Latham”, na pokładzie którego znajdował się Amundsen. Równocześnie rząd norweski zwrócił się do wszystkich parowców rządowych i prywatnych z prośbą o przyłączenie się do tej akcji ratowniczej.

Oslo, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Wszystkie radjostacje w półn. Norwegji otrzymały nakaz nastawienia się dniem i nocą na krótką falę stacji nadawczej Amundsena. Radjoamatorzy norwejscy bez wytchnienia z własnej woli czatują przy swoich aparatach w oczekiwaniu na odezwanie się Amundsena.

Piza, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Hydroplan pod dow. Ravazzeniego odleciał dziś do Spitzbergu, aby współdziałać w poszukiwaniu Nobilego.

Paryż, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Gen. Nobile zażądał akumulatorów w celu umożliwienia mu nadawania drogą radjofoniczną wskazówek, w jakim kierunku mają iść poszukiwania grupy jego ekspedycji, która została ze sterowcem. Nobile radzi, by samoloty zaopatrzone w narzy lądowały na lodzie. Lotnik Luetzow zbadał ziemie położone na północny wschód i doszedł do wniosku, że stan lodów sprzyjać będzie poszukiwaniu grupy Mariano zapomocą sań.

AKCJA ROSYJSKICH LAMAUZY LODÓW.

Moskwa, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Samolot znajdujący się na południu lamicznych lodów „Małygina”, który wyruszył na ratunek gen. Nobile i załogi „Italji”, wyniesiony został z okrętu na pola lodowe. Samolot ten ma dokonać startu do ziem Karola dla zbadania, co się stało z samolotem francuskim, na którym Amundsen wyruszył na ratunek włoskiego generała. Olbrzymia kra zatrzymała lamacz lodu „Małygina”, który gdy tylko

OLBRZYMI GRAD W POW. ŚWIECJAŃSKIM.

(Telefonem od naszego korespondenta.) Warezawa, 22 czerwca. (st.) Nad powiatem świecjańskim przeszła straszna burza gradowa z wichurą. Grad był wielkości dużego jaja. Wiele osób zostało ciężko zranionych gradem. Grad zniszczył około 3 tys. ha zasianej ziemi. Straty wynoszą kilka milionów złotych.

CIĄCZERIN CIĘŻKO CHORY.

Moskwa, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Stan zdrowia Ciączerina od kilku tygodni pogarsza się stale. Od kilku dni Ciączerin przez cały prawie dzień leży w łóżku. W związku z tem Polityburo ma powziąć decyzję przespieszania urolopu Ciączerina na 2—3 miesiące. Okres ten spędzi Ciączerin za granicą.

będzie możliwe, postawać się będzie w kierunku przylądka Leughsmith.

Oslo, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Sowiecki lamacz lodów „Krasin” zbliżył się do Spitzbergu. Rzeczoznawca Hoel dokładnie obeznany z terenem okolic twierdzi, że Amundsen na apracie fran-

cuskim musiał najwidoczniej „wylądować” na lodach Morsa Podbiegunowego między Spitzbergiem i krajem Francuska Józefa. „Krasin” zajmuje się tylko akcją ratunkową dla gen. Nobile.

Do moich kolegów.

NA 50-LECIE GIMNAZJUM IM. JANA DŁUGOSZA.

Wyszlismy razem z jednego gniazda,
Każdy swojego ogniska gazda,
Każdy posrebrzał trochę na głowie
Moi kochani, drodzy druhowie.

I chociaż czasem gnębił nas przymus,
Jeden „ultimus” drugi był „primus”,
Lecz jedna sprawa otuchę budzi,
Że każdy wkońcu wyszedł na ludzi.

Lecz dziś, gdy sobie spojrzymy w oczy,
Może z radości serce podskoczy,
Że los pozwolił tej chwili dożyć,
Aby się spotkać i z sobą pożyć.

Henryk Zbierzchowski.

Jubileuszowe święto gimnazjum IV im. Jana Długosza we Lwowie

ZGROMADZI NIEZLICZONE ZASTĘPY B. WYCHOWANKÓW TEGO ZAKŁADU.

Lwów, 23. czerwca.

W zabudowaniach bernardynskich, które były kolebką wielu szkół średnich lwowskich, po gimnazjum III utworzono przez laty pięćdziesiąt IV gimnazjum. W r. 1890 przeniesiono ono do własnego gmachu, wzniesionego kosztem rządu przy ul. Niekorowicza obok Politechniki. Rozrasta się następnie tak, że w r. szk. 1898/99 powstają oddziały równorzędne pod osobnym kierownictwem, z których w r. szk. 1920/21 wyrosło dziesiąte gimnazjum IX im. Jana Kochanowskiego przy ul. Chocimskiej.

Przez pół wieku swego trwania, jako placówka, pomnażająca polskość miasta i kresów uczelnicę spełniającą pracę wychowawczą, gimnazjum IV wysłało w świat olbrzymi zastęp młodzieży, świadomej celów życia i obowiązków wobec społeczeństwa i narodu. Byli wychowankowie tego zakładu i jego oddziałów równorzędnych są dziś czynni na różnych polach pracy, tworzą elitę społeczeństwa.

—Wśród byłych wychowanków gim-

nazjum, odczuwających głębokie do niego przywiązanie, wyłonila się myśl uczczenia jego zasług wychowawczych, urządzenia uroczystych godów swej Almae Matris. Pracujący gorliwie od kilku miesięcy Komitet jubileuszowy pod przewodnictwem radcy dra A. Jahnera, w ciągłym porozumieniu z dyr. Śmiałkiem, przy skrzętelnej pomocy prof. Kucharskiego, Przędzińskiego, Szczepańskiego i in., ustalił już cały program uroczystości, które rozpoczęły się w piątek dnia 22-go czerwca i trwać będą, przez sobotę i niedzielę.

Pospieszają na to święto jubileuszowe b. wychowankowie ze wszystkich stron Polski i z wielu miejscowości zagranicznych, kierowani piełyżniem dla swej macierzy duchowej. Ona niegdyś, gdy byli dziećmi, przyjęła ich w swe mury a wypuściła w świat jako dojrzałych młodzieńców, przysposobionych czyto do dalszego studjum w uczelniach wyższych czyto do pracy w jakimś dziale służby społecznej.

W obronie swych dzieci matka zamordowała 4-letniego chłopaka z sąsiedztwa i zwłoki zakopła w lesie

TAJEMNICZE ZNIKNIĘCIE 4-LETNIEGO CHŁOPCA. — W LESIE ZNALEZIONO KOSZULKĘ I CZASZKĘ. — SENSACYJNE ARESZTOWANIE.

Lwów, 23. czerwca.

(—) Przed kilku tygodniami we wsi Procinse pow. Lisko, zginął w zagadkę wy sposób 4-letni Roman Pytlak. Za zaginionym chłopakiem czyniono rozpaczliwe poszukiwania, które pozostały bez skutku. Az dopiero niedawno w lesie znaleziono

koszulkę i czaszkę denata, wobec tego rozpoczęto na nowo dochodzenia, które doprowadziły do niezwykle sensacyjnego rezultatu. Oto

stwierdzono, że zaginiony chłopak krytycznego dnia bawił się na podwórzu sąsiada Michała Dańkowskiego, gdzie wywiązała się bójka między nim a dziećmi Dańkowskiego. W bójkę dzieci wciągnęła się Dańkowa i tak niezłomie uderzyła 4-letniego Pytlaka, iż ten zmarł na miejscu.

Przeżona popełniona zbrodnią Dańkowa ukryła natychmiast zwłoki, a wieczorem mał jej, Michał, zapakował je do worka i jącąc rzekomo do lasu

po drzewo, wywiózł je tam celem zakopania. Aby upozorować, że dziecko zmarło na skutek choroby, włożył go do worka z kostką czekolady i czaszkę.

Na podstawie zeznań świadków stwierdzono, że krytycznego dnia denat bawił się na podwórzu posadzonych

skąd już więcej nie wrócił.

Również zeznaniami świadków ustalono, że Michał Dańkowski tego samego dnia wieczorem jechał do lasu i wiózł na wozie worek wypełniony. Na polecenie sędziego śledczego, który prowadzi w tej sprawie jeszcze dochodzenia, Dańkowa aresztowano.

TRZY WIELKIE KATASTROFY KOLEJOWE.

Moskwa, 22 czerwca. (Tel. G. P.) W pobliżu Moskwy wykoleił się idący z Sebastopola pociąg kurjerski. 4 pasażerów zostało zabitych, 14 otrzymało cięższe rany. Zniszczeniu uległy lokomotywa i 4 pierwsze wagony, które stoczyły się z wysokiego nasypu.

Sztokholm, 22. czerwca. (Tel. G. P.) Dzisiejszej nocy w odległości kilku kilometrów na południe od stacji Norland wydarzyła się wielka katastrofa kolejowa. Donoszą o 14 zabitych i około 50 rannych.

Nowy Jork, 22 czerwca. (Tel. G. P.) Według doniesień z Guatemali, ostatni wagon pociągu pospiesznego w pobliżu stacji Guatemala odciępiwszy się od pociągu zjechał z toru i runął do rozpadliny. Wagon uległ doszczętnemu zniszczeniu. 9 osób poniosło śmierć na miejscu, reszta pasażerów wagonu uległa ciężkim obrażeniom.

ZAMORDOWANIE CHIŃSKIEGO GENERALA.

Pekin, 22. czerwca. (Tel. G. P.) W Lau-Czau zamordowany został gen. Jang-Su-Ting. Był on jednym z pretendentów do objęcia władzy nad Pekinem po wyparciu stamtąd wojsk północnych.

Wśród pism i książek.

MONUMENTALNE WYDAWNICTWO.

Zarys historii wojennej pułków polskich 1918—1920.

W latach 1928—1929 kończy się pierwsze 10-ciolecie istnienia wojska Polskiego odrodzonego. Wojskowe Biuro Historyczne podjęło inicjatywę wydania w tym czasie „Zarysu historii wojennej pułków polskich 1918—1920”, któryby obejmował historię poszczególnych oddziałów, posiadających tradycję bojową, wyrosłą w dobie ostatecznych walk o niepodległość. W ten sposób powstanie zarys historii 156 oddziałów w 156 broszurach, wydanych do końca 1929 r., z których każda będzie stanowiła całość.

Ogólny nakład „Zarysu” wynosić będzie około 800.000 egzemplarzy łącznej ilości około 1.900.000 arkuszy druku. Powstanie w ten sposób jeden egzemplarz zbiorowy „Zarysu” będzie posiadał około 6.240 stron ze 156 szkicami.

Waga i zakres tej pracy nabiera ten większego znaczenia, iż „Zarys” powoduje nie tylko z rąk do rąk tych, co interesują się dorobkiem państwowym Polski, lecz do ogółu szarej braci żołnierskiej, która na kartach historii odnajdzie wspomnienie swego żołnierskiego trudu i ofiarnej krwi.

Główna Księgarnia Wojskowa wprowadziła algowę warunki prenumeraty po zł. 10 mies. Cena pojedynczego egzemplarza historii pułkowej gr. 90.

Każdy winien zostać członkiem L. O. P. P.

Tragedja narzeczonych w Zamarstynowie przed sądem przysięgłych.

MIŁOŚKI MASZYNISTA DRUKARSKIEGO W CYWILU I W WOJSKU. — GORĄCA MIŁOŚĆ JEGO KU CORCE OGRODNIKA, SPOTKAŁA SIĘ ZE SPRZECIWIEM JEJ RODZICÓW. — ZAKOCHANI POSTANAWIAJĄ POZBAWIĆ SIĘ ŻYCIA. — WZRUSZAJĄCA PRZEDŚMIERTNA KORESPONDENCJA. — PO PIERWSZYM STRZALE ZAWALSKI DOBIŁ SWĄ NARZECZONĄ I SAM CIĘŻKO SIĘ ZRANIŁ. ZEZNANIA OSKARŻONEGO WYWOŁUJĄ WZRUSZENIE NA SALI SĄDOWEJ.

Lwów, 23 czerwca.

(—) W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia mieszkańcy Zamarstynowa zostali wstrząśnięci wieścią o

straszliwej tragedji,

która rozegrała się w domu p. Zawalskich. Wieści, które rozeszły się, głosiły w pierwszej chwili o morderstwie i samobójstwie dwojga młodych ludzi, a to: Janiny Galatowiczówny, córki bogatego obywatela zamarstynowskiego, właściciela zakładów ogrodniczych oraz Bolestawa Kludjusza Zawalskiego, syna emerytowanego urzędnika państwowego. Okazało się, że istotnie młoda ta para targnęła się na życie, przyczem Galatowiczówna poniosła

śmierć na miejscu,

zaś Zawalski odniósł dwie ciężkie rany, a mianowicie w usta i w skroń, lecz pozostał przy życiu.

Desperaci pozostawili listy do rodziny i przyjaciół, które wyjaśniły przyczyny i tło tej niezwykłej tragedji. Oto Zawalski, z zawodu maszynista drukarski, w krytycznym czasie służył przy wojsku w 2 pułku Łączności w Jarosławiu, skąd przybył do domu na święta. Od dłuższego już czasu utrzymywał on serdeczne stosunki z młodą i urodziwą Jancią Galatowiczówną, która odwzajemniała mu się gorącym uczuciem, przyczem oboje marzyli, że po powrocie z wojska

będą mogli się pobrać.

Planowi temu stało jednak na przeszkodzie stanowisko rodziców Galatowiczówny. Obawali się oni, że Zawalski nie będzie odpowiednim mężem dla ich córki, albowiem miał on za sobą już przeszłość natury erotycznej z widocznymi skutkami. Zawalski bowiem przed laty jeszcze utrzymywał stosunki z pewną urzędniczką, a owocem tego stosunku było po dziś dzień

żyjące dziecko

Z nią jednakże Zawalski nie chciał się zżenić, a serce swoje poświęcił Galatowiczównie. Wedle informacji rodziców jej, mimo, że pałał miłością ku ich córce, jednak całkowicie nie zerwał stosunku

z matką swego dziecka,

co właśnie dawało powód pp. Galatowiczom do sceptycznego zapatrywania się na jego małżeństwo z ich Jancją.

To stanowisko pp. Galatowiczów wpłynęło deprymująco na zakochanych, którzy nie widząc możliwości pobrania się, postanowili wspólnie

odebrać sobie życie.

Przed wykonaniem tego planu napisali oni szereg listów do rodziców i przyjaciół, przyczem różnorodnie skreślili motywy swego kroku. Listy pisane przez denatkę śp. Jancję Galatowiczówną są w treści swej niezwykle wzruszające. Prosi ona rodziców swoich, by wybaczyli jej krok a zarazem prosi o to, by nie szczędzili kwiatów na jej grób, da-

lej, by oboje wspólnie pochowano i postarano się o to, by w pogrzebie wziął udział ksiądz. Również i listy pozostawione przez Zawalskiego świadczyły o

wielkiem cierpieniu

jego z powodu niemożności posłubienia swej ukochanej. W liście do brata daje niejako spowiedź swego dotychczasowego życia i prosi go o postaranie się, by w pogrzebie wziął udział chór.

W drugi dzień święta Bożego Narodzenia pod wieczór, kiedy w domu Zawalskich nikogo nie było, Bolestaw Kludjusz Zawalski sprządnął do oddzielnego pokoju na I p. swą narzeczoną i tam postanowili dokonać

wspólnego samobójstwa.

Jak doszło do strzałów, z powodu braku świadków nie zdołano ustalić, a obraz sytuacji dają jedynie zezna-

nia Zawalskiego. Mianowicie zeznał on, że po napisaniu listów pożegnalnych śp. Janina Galatowiczówna, oddała z jego rewolwera pierwszy strzał do siebie w usta, następnie on strzelił do siebie w usta, a gdy ona jeszcze przytomna po pierwszym strzale, prosiła go, by ją dobił.

wówczas nie mógł jej prośbie odmówić i oddał do niej drugi strzał, a wreszcie czwarty strzał skierował do siebie w skroń. Odgłos strzałów zaalarmował sąsiadów, którzy natychmiast wbiegli do ich mieszkania. Oboje zastano leżących w kałuży krwi na ziemi, przyczem

Galatowiczówna już nie żyła.

a Zawalski dawał słabe znaki życia. Przybyły lekarz Pogotowia ratunkowego udzielił mu pierwszej pomocy, poczem Zawalski odzyskał przytomność i złożył pierwsze zeznania.

Wczoraj Bolestaw Kludjusz Za-

walski stanął przed sądem przysięgłych

oskarżony o zbrodnię morderstwa.

Zawalski bowiem oddany do szpitala przeszedł operację, w czasie której stracił lewe oko. Na rozprawie wczorajszej zjawiał się z ciemną przepaską na lewym oku. Trybunałowi przewodniczy r. Angielski, oskarża prok. Sywulak, broni oskarżonego adw. dr. Wasung. Stronę poszkodowaną zastępuje adw dr. Hecht.

Oskarżony do winy się nie poczuwa. Zeznaje podobnie, jak w śledztwie, że pierwszy strzał oddała do siebie Galatowiczówna, poczem na jej życzenie dobił ją drugim strzałem. Z kolei oskarżony barwnie kreśli dzieje swojego żywota i swojej

nieszczęśliwej miłości.

Zeznania te wywołują ogólne wzruszenie na sali wypełnionej niemal po brzegi publicznością, złożoną ze znających obojga bohaterów tej ponurej tragedji. Zeznania oskarżonego wywarły potężne wrażenie, były one bowiem spowiedzią człowieka dotkniętego fatalizmem życiowym. Następnie przesłuchano rodziców oskarżonego, rodziców denatki, oraz świadków. Dziś dalszy ciąg rozprawy, przyczem będzie zauważone postępowanie dowodowe, poczem nastąpi wendykt i wyrok.

Inflacyjne interesy p. Maślaka i Spółki w świetle rozprawy sądowej.

PO KILKUDNIOWEJ ROZPRAWIE TRYBUNAŁ UZNAŁ GŁÓWNEGO OSKARŻONEGO WINNYM WYSTĘPKU LEKKOMYŚLNEJ KRYDY.

Lwów, 23. czerwca.

(—) Przed Senatem III rozpoczęła się onegdaj rozprawa przeciwko Emilowi Maślakowi, przemysłowcowi, Jerzemu Kuryłowiczowi, rysownikowi i Zygfriedowi Brillowi, agentowi handlowemu, oskarżonym o zbrodnię oszustwa i współdziałanie w oszustwie.

Emil Maślak w r. 1920 względnie 1921 począł zakładając rozmaite przedsiębiorstwa przemysłowe, zakupując fabryki tyłek „Aurora“, „Leopolja“, „Uniwersal“ itd. lub też przystępował do rozmaitych spółek. Wszystkie te jednak przedsiębiorstwa z powodu braku funduszy źle prosperowały w końcu nie tylko że nie przynosiły mu żadnych dochodów, ale pograżyły go w szereg rozmaitych zobowiązań, których nie mógł dotrzymać. Jedynie

przez dłuższy czas utrzymał się esk. Maślak przy fabryce tyłek „Aurora“, którą w roku 1922 w 98% sprzedał, sobie pozostawiając tylko 2%. W tym to czasie Maślak przedstawiając się jako właściciel lub współwłaściciel tego przedsiębiorstwa rzekomo lukratywnego, dopuścił się całego szeregu nadużyć w ten sposób, że w kilkunastu firmach lwowskich pobierał towary na rozmaite kwoty i natychmiast je za połowę ceny pozbywał celem nyskania gotówki. Nie ograniczył się jedynie do czynienia zakupów, ale jeszcze także zaciągał gotówkowe pożyczki, na które wystawiał weksle imieniem własnym, czy też „Aurora“ i weksle tych nie wykupił, wiedząc z góry, że ich wykupić nie będzie mógł. Litanja poszkodowanych jest dl-

łużymia. Mianowicie poszkodowanych firm, od których Maślak pobierał towary jest 34, a takich, od których pożyczki zaciągał jest sześć. W transakcjach tych pomagali mu współoskarżeni Kuryłowicz i Brill w ten sposób, że nabywane przez niego rzeczy spieniężali.

Ponadto akt oskarżenia zarzuca Kuryłowiczowi, że w r. 1924 przedstawiając się jako agent filmowego towarzystwa w Wiedniu, ogłoszonymi w pismach werbował adeptki na artystki filmowe, obiecując im zaangażowanie do tego towarzystwa, przyczem pokazywał im fotografie rzekomo przez siebie zaangażowanych artystek, umieszczonych w piśmie „Die Bühne“ i od każdej adeptki pobierał oplatę 10 zł. jako zaliczkę za przesłanie fotografii do owego towarzystwa filmowego. — Oskarżenia, a głównie Maślak broni się tem, że popadł w ciężkie położenie, z którego nie miał wyjścia, a będąc przekonany, że fabryka jego będzie dobrze prosperować, zaciągnął długi a conto przyszłych dochodów. Inni oskarżeni bronią się tem, że działali w dobrej wierze.

Trybunałowi przewodniczył radca Zawistowski, esk. prok. Nowacki, Maślak bronił się sam, Kuryłowicza bronił adw. dr. Weinsaft, a Brilla adw. dr. Hecht.

Rozprawa trwała cztery dni, w czasie której przesłuchano wielu świadków i odczytano mnóstwo aktów. Wczoraj w południe Trybunał ogłosił wyrok, mocą którego uznano winnym oskarżonego Emila Maślaka występku lekkomyślnej krydy i zasądzonego na trzy miesiące ścisłego aresztu z wliczeniem aresztu śledczego, Jerzego Kuryłowicza uznano winnym przekroczenia oszustwa i skazano na 10 dni aresztu, zaś trzeciego oskarżonego Zygfrieda Brilla uwolniono

Karol Lipiński

właściciel dóbr w Urlowie

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, zaopieczony św. Sakramentami, dnia 22. czerwca 1928 r. Przekazywał lat 43.

W smutku pogrzebił matka, żona, dziecko i brat, zapraszają na obrzęd pogrzebowy, który odbędzie się w niedzielę, dnia 24. czerwca br. o godz. 8 popołudniu w Urlowie

Osobne zawiadomienia rozsyłane niebędą.

KAROL WENZEL

Mieszkanin i obywatel m. Lwowa, zamieszkał Zakładu im. św. Łazarza, b. radny m. Lwowa, członek Towarzystwa strzeleckiego, członek Towarzystwa Bl. Jana z Dukli etc. — zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, zaopieczony św. Sakramentami dnia 22. czerwca 1928 r., w 70 roku życia.

Ekspozycja zwłok z kościoła im. św. Łazarza na cmentarz Łyczakowski odbędzie się w niedzielę, 24. czerwca 1928 r., o godz. 4 popołudniu.

Na ten smutny obrzęd zapraszają wszystkich krewnych, Kolegów i Znajomych w smutku ubranych

Żona, Dzieci i Wnuki.

Jak można nabyć willę w Olesiowie?

MOŻNA JĄ WYGRAĆ NA KONKURSIE LETNIM „GAZETY PORANNEJ”. — JEST ONA TEŻ PRZYSTE-
PNA DLA OGÓLU, DZIĘKI DOGODNYM WARUNKOM SPRZEDAŻY RATALNEJ.

Lwów, 23 czerwca.

(ip) W związku z konkursem letnim „Gazety Porannej”, którego nagrodą jest

urocza willa w Olesiowie,

podaliśmy już szereg szczegółów, dotyczących tak Olesiowa, jak też warunków nabycia na własność willi w tem uroczem letnisku.

Zarząd Olesiowa prowadząc żywą akcję celem zabudowania tego letniska i oddając tak parcele jak i budowę domów na spłaty miesięczne, ułatwia nawet niezamożnym osobom nabycie takiego domu na własność.

Te ratalne umowy rozciągają się na 4 typy domów, a to:

typ I.: pokój z kuchnią i przynależnościami,

typ II.: pokój z kuchnią i przedpokojem,

typ III.: 2 pokoje z kuchnią,

typ IV.: 3 pokoje z kuchnią, przedpokojem, spiżarnią i przynależnościami.

Domy te spłacalne są w 36 ratach, a już po zapłaceniu 12 rat budynek zostaje reflektantom oddany w posiadanie.

Po 3 latach budynek cały należny będzie bez długów do właściciela, gdyż jak z powyższego wynika, spłata rozdzielona jest na trzy lata.

Oddanie reflektantom domów w Olesiowie

pod tak dogodnymi spłatami,

Zarząd zdołał przeprowadzić dzięki uzyskaniu kredytu w Miejskiej Kasie Oszczędności we Lwowie, jak też w Miejskiej Kasie Oszcz. w Stanisławowie, oraz reeskontu w B. G. K. tak we Lwowie, jak i w Stanisławowie. Domy te zatem opierają się o kredyt wekslowy, procenty zaś są już włączone do rat.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udziela zresztą na miejscu Zarząd dóbr Pacykowskich, do których należy Olesiów.

Także osobiste przybycie do Olesiowa byłoby ze wszecmiar wskazane dla wszystkich, którzy pragną małym kosztem dojść do

posiadania własnego domu, czy to dla przepędzenia ferji wakacyjnych, czy też dla stałego osiedlenia się w środowisku zdrowym klimatycznie, a odpowiadającym przytem wymogom życia kulturalnego.

Na miejscu bowiem każdy re-

flektant może zobaczyć już

gotowe typy domów

i przekonać się o jakości i wartości budowy oraz o stosunkach panujących w tem świeżo tworzącem się letnisku. Po takim osobistym zorientowaniu się może reflektant

wybrać odpowiadający mu typ i nie troszcząc się już następnie o przeprowadzenie i dozór budowy, zamówić w Zarządzie Olesiowa dom, który będzie mu oddany po zupełnem ukończeniu w stanie takim, iż będzie go można bezpośrednio zamieszkać.

W stanie takiego kompletnego wykończenia zostanie też oddany do dyspozycji szczęśliwego laureata Konkursu „Gazety Porannej”, dom, przeznaczony jako nagroda w naszym wielkim konkursie letnim.

Wielki pożar fabryki czekolady.

Znaczna część fabryki Brandstaedtera przy ul. Szeptyckich uległa zniszczeniu

ALARM NOCNY STRAŻY POŻARNEJ. — WYBUCH OGNIĄ Z POWODU POZOSTAWIENIA WĘGLI W PIECU PIEKARSKIM. — AKCJA RATOWNICZA TRWAŁA 15 GODZIN. — STRATY NIE SĄ JESZCZE OBLICZONE.

Lwów, 23. czerwca.

(—) Wczoraj około godziny pierwszej w nocy mieszkańcy miasta, którzy jeszcze byli na ulicach spostrzegli olbrzymią łunę nad dzielnicą gródecką w pobliżu cerkwi św. Jura. Niebawem dowiedziano się, że przed chwilą wybuchł groźny pożar w fabryce czekolad i cukrów Brandstaedtera i Ski pod firmą „Branka”, mieszczącej się przy ul. Szeptyckich 26. Niemał równocześnie ujrano jadący w szybkim tempie kompletny tran straży pożarnej pod kierownictwem zastępcy naczelnika p. Spaczynskiego. W chwili, gdy straż pożarna przybyła na miejsce, w ogniu stał już budynek, mieszczący w sobie

fabrykę tortów, oraz magazyny zawierające mąkę, cukier, tłuszcz oraz papiery, nadto gotowe fabrykaty. Ogień szerzył się niesłychanie gwałtownie, tak, iż nie tylko zagrożone były wszystkie zabudowania fabryczne, ale przylęgające do nich realności od ulicy Gródeckiej l. 55, 57 i 59, oraz przy ul. Szeptyckich l. 24 i 26.

Przybyły komendant straży pożarnej przystąpił natychmiast do akcji, mającej na celu ochronę sąsiednich budynków. Lokalizowanie ognia postępowało szybko, puszczono bowiem 8 prądów wody, pod osłoną których strażacy wchodzili w zagrożone miejsca i usuwali z nich wartościowe przedmioty. Około godziny 3

nad ranem wreszcie po bardzo ciężkiej pracy straży pożarnej zdołano ogień zlokalizować i rozpoczęło się całkowite gaszenie, które trwało do godziny 3 popoł., tj. przez dwanaście godzin.

Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że ogień powstał w pracowni tortów, gdzie na noc pozostawiono w piecu piekarskim żarzący się węgiel, a od zbyt rozgrzanego pieca zajęły się złożone obok stopy andrutów, poczem ogień począł się rozszerzać. Ogień zrazu przerzucił się na stajnię, która cała stanęła w płomieniach. Nocny portier Bazyli Ilczyszyn, który pierwszy ogień spostrzegł, podążył natychmiast na szych stajni, gdzie spało 5 robotników i obudził ich, ratując im w ten sposób życie. Również zdołał on jeszcze wyprowadzić ze stajni 2 pary koni. Część fabryki ocalała, a między innymi również i koflownia. Również uratowano duże zapasy czekolady i cukrów gotowych do ekspedycji.

Powstały ogień zbudził ze snu wszystkich okolicznych mieszkańców, a najbliższą mieszkającą poczęli na gwałt wynosić swoje mienie. Na miejsce przybyły oddziały policyjne celem utrzymania porządku, tembardziej, że razem z publicznością przybyli też złodzieje w nadziei jakiejś „roboty”. Tych jednak z miejsca usunięto z ul. Szeptyckich. Szkoda, jaka powstała na razie, jeszcze nie ustalono. W czasie akcji ratunkowej odniosło rany trzech strażaków.

Bestjalska zbrodnia podpalenia dokonana z zemsty przez parobka.

BY UNIEMOŻLIWIĆ MIESZKAŃCOM RATUNEK, ZBRODNIARZ DRUTEM KOŁCZĄCYM ZAMKNAŁ DRZWI.

Lwów, 23 czerwca.

(—) Onegdaj po północy wybuchł pożar w zabudowaniach gospodarza Ilka Rusyna w Wołosatem pow. Lisko. Ogień zniszczył dom mieszkalny, stajnię oraz luwentarz martwy i żywy, sprzęty domowe oraz gotówkę w kwocie 80 dolarów, które spłonęły. Ogółem szkoda wynosi około 5 tys. zł. Pożar powstał w chwili, gdy wszyscy domownicy pogrążeni byli w śnie

i zostali obudzeni przez sąsiada stosunkowo późno, tak, że ledwie zdołali zbiec z płonącego domu przez okna. Jedyne służący nazwiskiem Semen Rusyn chcąc się wydostać na pole przez drzwi, zastał je zamknięte i w sienkach objęty płomieniami doznał poparzeń na całym ciele, a wydobyty stamtąd przez są-

siadów w

kilka godzin później zmarł.

Dochodzenia wykazały, że ogień powstał wskutek podpalenia przez Fedora Rusyna, który pałał zemstą do poszkodowanego i odgrażał się przedtem na kilka dni. Krytycznego wieczoru Fedor Rusyn wraz z niejakim Stankiem przyszli pod dom Ilka Rusyna, gdzie z niezwykłą premedytacją i wyrafinowaniem okrucieństwem najpierw klamkę od drzwi wejściowych

owiazali drutem kołczastym,

tak, by nikt nie mógł drzwi otworzyć i nie mógł ich zapać na gorącym uczynku. Dzięki temu właśnie służący Semen Rusyn, który biegł ku drzwiom, nie mógł się wydostać na pole i doznał śmiertelnych poparzeń. Obu zbrodniarzy aresztowano.

NADESŁANE.

Adwokat

Dr. D. H. BĘSEN

Obrońca w sprawach karnych przeniósł swą kancelarię z Bursztyna do Krakowa, ul. STAROWIŚLNA 54. I. p.

Ettingera „RHINOSAN“

(M. S. W. Nr. rej. 924)

usuwa pewnie i szybko

KATAR NOSA

oraz nadmierną wydzielinę śluzu, sprawniając ulgę w oddychaniu.

Wytwórnia:

Apteka Mr. M. Ettingera we Lwowie.

„nabycia we wszystkich aptekach.”

SPECJALISTA CHOROBY SKÓRNYCH I WENERYCZNYCH

Dr. LAUTERSTEIN

Lwów, Sykstuska 37, (róg Słowackiego). Leczenie włosów, plam, zmian, elektro- liza, lampą kwarcową. 7091-10

Pożar wagonu kolei. na stacji w Medyce

POZOSTAWIONA ŚWIECĄCA LAMPKA SPOWODOWAŁA OGIEŃ.

Lwów, 23. czerwca.

(—) Przed kilku dniami o godz. 11.30 w nocy na stacji w Medyce w czasie przelocowania pociągu zbiorowego spalił się wagon służbowy tego pociągu. Równocześnie spaliły się wszystkie akta urzędowe, znajdujące się w tym wagonie. Powstała szkoda wynosi 5 tys. zł. Jak stwierdzono, pożar powstał z tego powodu, że kierow-

nik pociągu w czasie przelocowania, pozostawił na stole świecącą się lampę, spalił zaś wyszedł z drużyną na tor kolejowy. Stojąca na stole lampka w czasie przelocowania wagonu upadła na podłogę, rozbiła się i wzniesiła pożar, który zauważono dopiero w chwili, gdy całe wnętrze wagonu było w płomieniach. Przy pomocy sikawki stacyjnej ogień ugaszono.

Krosno wystawia pomnik l. Łukasiewiczowi.

Lwów, 23 czerwca.

Jak się dowiadujemy, zawiązał się w Krośnie pod przewodnictwem tamt. Starosty i rady Województwa, p. Emila Rappego, Komitet obywatelski, który zamierza w Krośnie wybudować okazały pomnik Łukasiewicza, a nadto opracować i wydać Jego monografię.

Datki na zasilenie funduszu przyjmują Komitet, względnie skarbnik dr. Zygmunt Lukes, Krosno, Wydział Powiatowy.

NADESŁANE.

Dr. Wł. Eliasiewicz

ordynuje

Krynica

Willa „Raj“ (obok nowych łazienek).

Spiewak o krainie śpiewaków.

STOSUNKI ARTYSTYCZNO-OPEROWE WE WŁOSZECH. — REORGANIZACJA STAREGO SYSTEMU. — GORLIWA OPIEKA RZĄDU I MIAST. — POLSCY ARTYŚCI WE WŁOSZECH — CHARAKTER PUBLICZNOŚCI WŁOSKIEJ. — KOŁOSALNE TEMPO ŻYCIA EKONOMICZNEGO. — STOSUNKI DROŻYZNIANE.

Wywiad u p. Włodzimierza Kaczmarę.

Lwów, 23. czerwca.

(H) Korzystając z obecności we Lwowie znakomitego śpiewaka, p. Włodzimierza Kaczmarę, dobrze znanego również publiczności lwowskiej z niezwykle udanych występów w teatrze naszym, zwróciłem się do niego z prośbą podzielenia się z nami wrażeniami niedawnego pobytu we Włoszech.

— Jak się przedstawiają obecnie stosunki artystyczno-operowe we Włoszech?

— Obecny sezon — rozpoczął nasz uprzejmy rozmówca — był bardzo ciężki. W momencie punktu kulminacyjnego sezonu, t. j. w okresie karnawałowym (od grudnia do marca) liczba otwartych teatrów operowych t. zw. stagione wynosiła załedwie 17, gdy tymczasem w latach poprzednich było ich 30, a w latach przedwojennych dochodziło do 60 i nawet znacznie więcej.

Przyczyną tego jest przedewszystki-

zmiana organizacji operowych stagione.

Dawniejsze pośrednictwo pracy, spoczywające w ręku zawodowych agentów teatralnych, rozporządzeniem Mussoliniego zostało zniesione, a obecnie spoczywa w ręku „Urzędowej agencji pracy“ (Officio colla cemento dello stato).

Najlepsze stagione odbyły się w teatrach, które straciły dawniejszy charakter prywatnych imprez i przeszły w opiekę miast i rządu: w mediolańskiej „Scala“, w teatrze San Carlo w Neapolu i we wspaniale odnowionym przez hojność Mussoliniego „Teatro Reale dell' opera“ (dawniejszy „Constanzi“) w Rzymie. Wszystkie inne imprezy operowe są narazie jeszcze prywatne, lecz rząd zamierza dla uruchomienia osłabionej pracy operowej częściowo zająć się większymi placówkami artystycznymi w Genui, Trieście, Florencji, a przede-wszystkiemi w Turynie. Wogóle rząd szulka, opiekuje się nader wydatnie i z nakładem ogromnych kosztów, co mogłoby być przykładem dla nas, gdzie mówi się czasem o zwinięciu placówek operowych, zamiast o ich mnożeniu i rozwijaniu. Dalejszymi przyczynami kryzysu operowego są — jak zresztą wszędzie — kina, dancingi i przesadne rozpowszechnienie sportu.

— Jakimi możliwościami pracy posiadają artyści zagranicami we Włoszech?

— Włosi przyjmują cudzoziemców na scenach swoich bardzo serdecznie i bez jakichkolwiek uprzedzeń narodowościowych. Oczywiście, warunkiem koniecznym tak gościnnego przyjęcia jest głos, wyszkolony włoską metodą, znakomita dykcja i żywy temperament artystyczny. To, co nam wydaje się w ujęciu aktorskim przesadą, to na gruncie włoskim jest rzeczą naturalną i pożądaną.

— Jacy śpiewacy polscy występują obecnie na scenach włoskich?

— Z kobiet należy wymienić znaną doskonale publiczności lwowskiej Adę Sari, która święci stale wielkie triumfy na scenach włoskich, dalej Warszawiankę, dr. Stanisławę Zawadzką (sopran dramatyczny), która śpiewała w Wenecji, Modenie, Medjolanie

z bardzo wielkimi powodzeniami. Z śpiewaków występują: Zygmunt Załezki (baryton), Stefan Boitina-Skupniewski (tenor), a wreszcie ja sam. Śpiewałem w Medjolanie, Rzymie, Florencji, Wenecji, Neapolu, Rimini itd. Śpiewam tam od pięciu lat z coraz większym uznaniem prasy i publiczności. Nawiasem chciałbym zauważyć, że we Włoszech niema mowy o kanjerze „rakietowej“.

Aby zdobyć sobie pewną egzystencję artystyczną, trzeba przez szereg lat sumiennie z nakładem wielkich trudów pracować, zanim zyska się sukces artystyczny i — materiały... Zresztą, konkurencja jest zacięta, zjeżdżają tam bowiem najlepsze głosy świata.

— Jaki jest stosunek publiczności włoskiej do artystów?

— Publiczność lubi piękne i gorące głosy i pełną wyrazu grę. Reagują bardzo żywo zarówno w kierunku do-

datnim, jak ujemnym. Zdarzają się wypadki, że

publiczność niezadowolona ze spektakla opuszcza widownie i udaje się do kasy, żądając zwrotu pieniędzy. Oczywiście bywa tak tylko w małych, prowincjonalnych teatrach. Entuzjazm publiczności objawia się czasem

takim huraganem oklasków, o którym wśród chłodnych synów Północy mowy nawet niema.

— Jakie ogólne wrażenie wywarło na panu życie włoskie?

— W każdej dziedzinie ekonomicznej

znać troskliwą rękę rządu. choć drożyzna obecnie nieco się zwiększyła. Ruch budowlany jest szalony. Domy wyrastają, jak grzyby po deszczu. O naszej nędzy mieszkaniowej niema mowy. Przyjeżdżając np. do Medjolanu, zastaję co roku kilka nowych ulic. Wogóle

życie wre.

dziają się rzeczy istotnie zadziwiającej i godne wielkiego uznania. Obywatel ma wprawdzie mniej pieniędzy, zato rząd dysponuje ogromnymi sumami na cele publiczne. Życie jest nieco droższe niż u nas, zwłaszcza jedzenie, i mieszkanie. Wyroby galanterijne są dosyć tanie.

— Co jest przyczyną pańskiego obecnego pobytu w Polsce?

— Chodziło mi o to, aby móc na gruncie rodzinnym pokazać to, co zdobyłem i czego się nauczyłem za granicą. Miano korzystnych warunków pracy we Włoszech, chętnie zawsze powracam do kraju, zwłaszcza, iż moim zdaniem, Polska wcale nie jest tak ubogą, aby nie móc artystów swoich gościć na występach lub zatrzymywać stale, jak to mi kilkakrotnie obecnie dyrekcja opery warszawskiej proponowała. W Polsce pozostaję jeszcze kilka tygodni, poczem wrócę z Włoch do Warszawy w październiku na gościnne występy w cyklu oper wagnerowskich, które będę śpiewał po polsku.

Zegnam się z wybitnym artystą, który przynosi Polsce za granicą prawdziwą chlubę drogą rzetelnej pracy artystycznej.

Tragiczna dola wykolejeńca.

LEKKOMYŚLNA ŻONA I ZAZDROSNY MAŻ. — NA GORĄCYM UCZYNKU. — OFIARA ZEMSTY MĘŻOWSKIEJ. — COR AZ NIŻEJ! — OSTATNI CZAR CZERWONYCH RÓŻ!

(Do ryciny na stronie 1-szej).

sach — pozostał jednak w Genewie. Wieczorem powrócił niespodzianie do domu. Udało mu się rzeczywiście

pochwycić żonę na gorącym uczynku.

Huknęły dwa strzały i lekkomyślna kobieta padła ofiarą zemsty mężowskiej. Rywalowi udało się wyjść z tej opresji cało. Mateusza Luzeana wówczas uwolniono.

Od tego momentu nastąpił jednak zwrot w losie kupca. Jego dawniejsi znajomi i przyjaciele poczuli go unikać, jego spekulacje finansowe nie udawały się, a niebawem znalazł się Luzean w

bardzo kłopotliwym położeniu materialnym.

Zabrnął w dług, a wkońcu musiał sprzedać wszystko. Spadał coraz niżej, żył z rozmaitych podejrzanych interesów. W czasach ostatnich otrzymał posadę kelnera w nocnym lokalu zabawowym. Po-

znał niedługo 22-letnią urzędniczkę pannę Franciszkę Godeter i nawiązał z nią stosunek miłosny. Zamieszkali wspólnie. Nowe szczęście miłosne starca nie trwało jednak długo.

Pewnego dnia zwróciła dozorczyńni uwagę, że od dłuższego czasu nie widziała już kelnera i jego przyjaciółki. Mieszkanie było zamknięte. Zawezwano policję i wtargnięto do mieszkania. W sypialni znaleziono

zwłoki nieszczęśliwej Franciszki.

Śmierć musiała nastąpić przed kilkoma dniami. Pokój był niemal zaspany czerwonymi różami. Luzean zniknął bez śladu.

Starania policji, zmierzające do odnalezienia sprawcy, zostały niebawem uwieńczone dodatnim rezultatem. Luzean wyznał, iż

metresa zrujnowała go całkowicie.

Zdołał sobie bowiem w ostatnim czasie uciąć trochę pieniędzy i przechowywał je w biurku. Franciszka, wiedząc o tem, wyłamała szufładę w nieobecności kelnera, wyjęła pieniądze i ofiarowała je pewnemu młodzieńcowi, którego naprawdę kochała. Luzean odkrył kradzież, a dziewczyna wyznała mu wszystko. Wówczas ogarnięty wściekłym gniewem udusił zdradziecką dziewczynę.

Podczas przesłuchania usiłował starzec rzucić się przez otwarte okno. Zdołano go jednak powstrzymać.

Rycina nasza przedstawia owe dwa fatalne epizody

życia Mateusza oraz podobną uduśzonej dziewczyny.

Spólnik znanego zbrodniarza Rein tza przed sądem.

MORDERCA W LESIE WYKOPAL GRÓB DLA UPATRZONEJ OFIARY.

Lwów, 23. czerwca.

W Koszycach (Słowacja) stanął w tych dniach przed sądem przys. pomocnik słynnego skrytobójcy Jakóba Rein tza, Eugenjusz Fuchs. Jak wiadomo, już kilku spółników Rein tza zostało skazanych przez sądy rumuńskie i czeskie. Fuchs jest ostatnim z nich.

Zeznaje on, że Rein tza poznał w r. 1923 w Szatmar. Był wówczas w biedzie i dał się Rein tzaowi skłonić do zamordowania wraz z nim bogatego hotelarza Hermana Grossa. Pod pozorem, że zapozna go z przemyślnymi fałszywych koron czeskich, Rein tza

zwałił Grossa do pogranicznego lasu, gdzie uprzednio przy pomocy Fuchsa wykopał był grób dla upatrzonej ofiary. Gdy Gross przybył, Rein tza poczęstował go winem, a gdy podchmielony hotelarz zaczął drzemać, rozbił mu czaszkę przyniesionym ze sobą młotem. Trupowi zabrał 66 tys. lei, z czego szóstą część dał Fuchsowi. Morderca zgubił jednak na miejscu czynu swój zegarek-bransoletkę, co go zdradziło.

Sąd skazał Fuchsa na 15 lat ciężkiego więzienia, przyjmując za rzecz niedowiedzianą, jakoby brał czynny udział w zbrodni.

Zakład Leczniczy „GRODZISK”

Godzina jazdy od Warszawy automobilem, koleją lub tramwajem K. E. D.
 Pociągów kursuje 30 dziennie, tramwaj w K. E. D. 16 dziennie.
 Leczenie chorób wewnętrznych i nerwowych. Kąpiele elektryczne, świetlne, mineralne, hydriopatja, djetetyka, masaż. Lampa kwarcowa. Obszerne ogrzane galerje (werandy). Park.
UMYSŁOWO I ZAKAZNE CHORYCH ZAKŁAD NIE PRZYJMUJE. — Dla rekonwalescentów i potrzebujących wypoczynku oddzielne pokoje z całkowitem utrzymaniem.
 Naczelny lekarz Dr. Jan Malkiewicz. Adres: Grodzisk Mazowiecki
 Telefony: Międzyzmiastowy — Grodzisk 34, w Warszawie 74-28 lub 11-842.

Założony w 1884 r.

JADALNIE, sypialnie, salony, pokoje meblowane, wyroby solidne, niepękające, poleca najtaniej Leon Matyjaszewski, Lwów, Chorążczyzna 8. Telefon 40-11. 5293-3

SPÓLNIAK z kapitałem 4000 dolarów do intratnego przedsiębiorstwa, poszukiwany. Zgłoszenia pod „Poważny Reflektant” Biuro ogłoszeń Scherera, Pasaż Hausmana. 5351-2

KRYNICA willa „Lawykówka” 10 minut do łaźni. Mieszkanie z pensją na czerwiec 10 zł., na lipiec 12 zł. Same pokoje po 250 zł. od teraz do sierpnia. 5327-3

TRUSZAWIEC-ZDRÓJ, Willa Wawel. Pokoje słoneczne z komfortem bez utrzymania od 25. czerwca br. do wynajęcia po cenie przez Starostwo oznaczonej. Wiadomość: Stanisław Cebula, Truszwiec. 5276-3

KRYNICA pensjonat 24 pokoi, urządzony z przynależnościami 1. lipca do wydzierżawienia na sezon bieżący za czynszem z góry płatnym. Zgłoszenia Strutyński, Nabelska 41. 5300-3

CHOROBY WENERYCZNE i zastarzałe skórne, neurastenję seksualną leczy specjalista Dr. Frisch, Wałowa 11. Tel. 55-20.

Garaze - Śródmieście
do wynajęcia
ŁYCZAKOWSKA 27.

„**OLLA**”
jedyna latniejąca
nieodległa
na marka światła
i trwa, udowodniona
zapewnia gwarancję za
każdą sztukę.
Ceny sprzedawcy
detalnej za
list Nr. 1203 -
z. 6 -

Kupię okazyjnie s mchód
małego jednak najnowszego typu
Może być nawet us kodzony
karambłem.
UNIA STRAŻACKA Piekarska 26.

„**Termosy**”
i „**Hermosy**”
wieczne nie do zbitia
tylko u **JANA SUDHOFFA**
Lwów, Akademicka 8.

KUPIĘ o akademickim wykształceniu, w szczególności realności, posiadający sklep na principalnej ulicy Krakowa oraz własne składki i telefon
poszukuje
poważnego zastępcy.
Łaskawe zgłoszenia: Kraków I. Skrytka pocztowa Nr. 218

HORYNIEC-Zdrój
polecą kąpiele siarczane od 15. maja po zł. 2.— Mieszkania w pensjonacie bez podjęcia z całym utrzymaniem zł. 7.— dziennie do 20. czerwca, od 21. czerwca zł. 9.— Okolica zdrowa, lesista, stacja kolejowa. telegram i telefon w miejscu.
3682 Zasad.

Przedstawicielstwo
na wschodnią Małopolskę samochodów
„PACKARD”
oddamy solidnej firmie lub osobie obeznanej z tą branżą.
Oferty pod „Packard” do Administracji „Gazety Porannej”.

Katolicka
Firma zegarmistrzowska
od lat 40-tych we Lwowie.
W ŚRÓDMIEŚCIU —
przyjmie na wspólny lokal fachowca —
dobrze sytuowanego, katolika z bramy
rytmicznej lub tejże podobnej. Zgłoszenia piszemy do Administracji „Gazety Porannej” pod adresem: „Współlokator W. M.” 5271-3

Samochody ciężarowe „PRAGA”

1, 2, 3, 6-tonowe fabrycznie karosowane stale na składzie. Reprezentacja Lwów, Jagiellońska 7. Tel. 305.

Inserujecie
w GAZETIE
PORANNEJ

Telegram.

Zamawiajcie przed 1-szym lipca

SZTUCZNE NAWOZY

za uzyskacie NIŻSZE CENY i pewność dostawy przed wami.

Tadeusz WASUNG i Ska
Lwów, Chorążczyzna 18. Tel. 8-33.

Azotniak, Superfosfaty, Tomasyna, Sole potasowe, Kainit, Wapno.

PRAWIDŁOWA DROGA do przywrócenia zdrowych nerwów,

Chore, wyczerpane nerwy czynią życie gorzkim, sprawiają dużo cierpień jak napr. bóle kręgosłupa, zawroty, uczucie lęku, szum w uszach, zaburzenia trawienia, bezsenność, niechęć do pracy oraz inne przykre objawy.

Wszystkich tych cierpień pozbędziecie się, stosując tylko prawdziwe Kola-Lecithin, odek odżywczy, obfitujący w witaminę. Stał się on dla ludzkości źródłem dobrodziejstwa, potęguje w sposób zadziwiający czynność organizmu, wzmacnia i dzieł parcerzowy i mózg, wzmacnia mięśnie i stawy, przysparza siłę, daje radość życia. Prawdziwa Kola-Lecithin często czyni cuda przeprowadza właściwe soki odżywcze do nadszających zakątków krwiobiegu, ożywia, odświeża, odmładza.

PROSZĘ SIĘ PRZEKONAĆ OSOBIŚCIE że nie obiecuję nic nieprawdziwego, gdyż w ciągu najbliższych 2-tych tygodni przesyłam każdemu, kto do mnie napisze

ZUPEŁNIE GRATIS i fanko małą paczkę Kola-Lecithin oraz książkę, napisaną przez lekarza z długą i tną wielostronną praktyką, który sam musiał walczyć z takimiż cierpieniami. Proszę mi napisać w formie swój adres i ja przysię natychmiast bez żadnych kosztów w obecnym

Enst Pasternack Berlin S O Michelskirchhof 13. Oddz. 355.

KOSMETYKA, galanterja i artykuły gospodarcze najtaniej tyko we Firmie **Alojzy Hübner, Rynek 38.**

ELEGANCKI MĘŻCZYZNA NOSI TYLKO PÓLSZTYWNE KOŁNIERZYKI „ETERNA”

Do nabycia we wszystkich lepszych sklepach mody męskiej! W przeciwnym razie proszę żądać wykazu sprzedawców od generalnego reprezent. na Polskę Ignacego Dickera we Lwowie, Rutowskiego 7. Tel. 21-63.
Wyłącznie fabrykanci: Brüder Hönlberg, Wiedeń.

CENY OGŁOSZEŃ:
 Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane 35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekono-
 miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr. drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., drobne ogłoszenia kopno i sprzedaż za słowo 12 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje 12 gr., prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub posady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł., cała strona tekstowa 480 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. — Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżeniem, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliczamy 25 proc. Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta-
 przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalty).
PRENUMERATA miesięczna:
 Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową zł. 5.30
 Bez dostawy zł. 4.80
 Za granicą zł. 7.00